

Arrest

nr. 156 078 van 4 november 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 september 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, (M.d.V.J.E.), verklaart de El Salvadoriaanse nationaliteit te bezitten. U verklaart te zijn geboren op X in San Sebastian, San Vicente in El Salvador, waar u woonde tot 15-jarige leeftijd. In 2001 verhuisde u dan naar de hoofdstad San Salvador, waar u in verschillende wijken verbleef in de kolonie Cuscatan 5. U woonde in de hoofdstad San Salvador tot aan uw vertrek uit El Salvador. In 2006 huwde u met uw huidige echtgenoot (V.H.R.). Hij verblijft momenteel nog in El Salvador. Hij kwam u wel al enkele keren bezoeken tijdens de periode dat u in België verblijft. U heeft geen kinderen. Uw moeder woont samen

met uw 3 broers en 4 zussen in San Sebastian, San Vicente. U weet niet waar uw vader verblijft, u heeft sinds lang geen contact meer met hem. Uw schoonmoeder (H.A.M.) en uw schoonzus (A.V.) verblijven ook in België. Uw schoonzus vertrok 1 tot 1,5 jaar voor u uit El Salvador en uw schoonmoeder verliet samen met u en haar kleindochter het land in juni 2011. Uw schoonmoeder en schoonzus hebben geen van beide asiel aangevraagd. U werkte in El Salvador als naaister in een atelier.

U hebt uw land van herkomst El Salvador verlaten omwille van problemen met Joni en Tony, 2 jongens uit uw wijk die leden zijn van de Marabende Salvatruche (MS).

Op 9 juni 2011 's ochtends vertrok uw echtgenoot vroeg naar zijn werk en u had een afspraak bij de dokter om 8u. U wou vertrekken om 7u en opende de voordeur reeds maar besepte toen dat u uw huissleutels niet bij had. U zag op dat moment 2 mannen staan bij de winkel van uw buurvrouw aan de overkant van de straat. U dacht dat dit klanten waren. Toen u even later terug buiten kwam met uw sleutels, hoorde u plots een schot en zag u 2 mannen in de richting van uw huis weglopen. U herkende hen als Joni en Tony van uw wijk. Ze zeiden u te zwijgen, u stond als aan de grond genageld. U ging zitten in de deuropening en u hoorde het geschreeuw van de zoon van uw buurvrouw. U zag uw buurvrouw Doris in haar bebloede pyjama in de armen van haar zoon liggen op straat. Uw buurvrouw werd vervolgens weggevoerd met een ambulance, maar later vernam u van een andere buurvrouw dat ze overleed onderweg naar het ziekenhuis. U bleef die hele dag uit angst binnen. Toen uw man 's avonds thuis kwam en u hem alles vertelde, zei uw man dat het het beste zou zijn als u het land zou verlaten. Uw schoonmoeder had reeds een vliegticket naar België om met haar kleindochter naar uw schoonzus te reizen, die reeds in België was. U besloot met haar mee te reizen. U had echter niet voldoende geld om het ticket te betalen en u vroeg uw tante om hulp. Ze was bereid u te helpen en de volgende dag ging u naar haar in de wijk Mexicanos om het geld op te halen. Onderweg aan de bushalte kwam u Joni tegen. Hij kwam naast u staan en zei u opnieuw dat u uw mond diende te houden want dat jullie nog een rekening hadden met elkaar. U deed alsof u niet begreep wat hij bedoelde, waarop hij opnieuw antwoordde dat u diende te zwijgen of dat u anders de gevolgen zou dragen. Toen u diezelfde namiddag met de microbus terugkeerde van het bezoek aan uw tante, zat Tony ook op deze bus. Hij staarde u aan en gebaarde u eveneens dat u diende te zwijgen. Toen u afstapte, gebaarde hij u nog het teken van een revolver. Bij uw thuiskomst vertelde u uw man wat er gebeurd was en hij zei u dat er geen andere optie was dan dat u zou vertrekken uit het land, voor uw eigen veiligheid. Met het geld van uw tante kocht u een ticket voor dezelfde datum als uw schoonmoeder en haar kleinkind en u kwam samen met hen naar België.

U ontvluchtte El Salvador op 13 juni 2011. U vloog via Panama en Amsterdam en u kwam in België aan op 14 juni 2011. U vroeg meer dan 2,5 jaar later, op 11 februari 2014, asiel aan in België.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u vermoord te worden. Ter ondersteuning van uw identiteit en asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw El Salvadoriaanse ID kaart, uw paspoort, uw belastingkaart, uw sociale verzekeringskaart en een kaart van het pensioenfonds, een document van het werk van uw echtgenoot als chauffeur bij de jeugdrechtsbank, uw huwelijksakte, een foto van uw buurvrouw en een foto van haar grafsteen, een bundel artikels over de algemene situatie in El Salvador en enkele medische documenten van België.

Op 30 april 2014 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus inzake uw asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De beslissing werd ingetrokken door de juridische dienst van het CGVS op 19 juni 2014 en er werd beslist het onderzoek van uw dossier te heropenen.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aangetoond heeft.

De reden waarom u niet in aanmerking komt voor een erkenning als vluchteling is omdat uw asielaanvraag vreemd is aan de criteria van de Conventie van Genève. Op basis van uw verklaringen

toont u immers niet aan dat u in uw land van herkomst, met name El Salvador, vervolgd wordt op basis van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of uw behoren tot een specifieke sociale groep.

De reden waarom u eveneens niet in aanmerking komt voor de status van subsidiair beschermde is omdat de problemen die u verklaart te hebben gehad in El Salvador en dewelke ook de rechtstreekse aanleiding waren voor uw vlucht en asielaanvraag in België, door het CGVS als niet overtuigend, onvoldoende ernstig en onvoldoende aannemelijk beoordeeld worden om aan te nemen dat er een reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, § 2 a) en b) van de vreemdelingenwet, in geval van een terugkeer naar El Salvador.

In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat het CGVS op zich niet wil betwisten dat er zich een incident zou hebben voorgedaan in uw wijk in San Salvador, waarbij uw buurvrouw Doris om het leven zou gekomen zijn. Op basis van de verklaringen die u hierover aflegt toont u echter op onvoldoende overtuigende en onvoldoende aannemelijke wijze aan dat uzelf daardoor op dit moment, meer 3 jaar nadat de feiten zich zouden voorgedaan hebben, een persoonlijke en doelgerichte vrees voor vervolging heeft, bij een huidige terugkeer naar uw land van herkomst El Salvador.

Hoewel het CGVS de waarachtigheid van dit door u aangehaalde incident met uw buurvrouw Doris niet volledig wil betwisten, kunnen hier om te beginnen toch enkele eerder vreemde en vage elementen worden opgemerkt in uw verklaringen, waardoor er vanaf het begin toch de nodige vragen worden gesteld bij wat u vertelt. Zo bijvoorbeeld stelt u dat nadat het incident gebeurd was de politie ter plaatse kwam en de plaats van het incident afzette, maar verder niets aan iemand van de burens zou gevraagd hebben (CGVS, p. 10-11). Ook bij u zou de politie nooit zijn komen bellen voor meer informatie of gewoon om te vragen of u ook maar iets gezien of gehoord had (CGVS, p. 11). Dit komt toch eerder vreemd en weinig aannemelijk over aangezien u even eerder verklaarde dat uw huis recht tegenover het huis van uw buurvrouw Doris gelegen was, dat het heel dichtbij was en dat u gemakkelijk naar de overkant kon roepen of haar iets kon vragen (CGVS, p. 10). Het lijkt dan ook weinig waarschijnlijk dat de politie ter plekke is gekomen en de plaats van het incident heeft afgezet maar nooit ook maar een poging blijkt te hebben gedaan om u of iemand van de andere zeer nabije burens te contacteren. Zelfs achteraf zou de politie nooit meer zijn teruggekomen voor verder onderzoek of om de buurtbewoners enkele vragen te stellen (CGVS, p. 11). U heeft verder ook niet het minste idee of er ooit een onderzoek is gestart door de politie naar wat er precies gebeurd is, u weet alleen dat er niemand gearresteerd werd (CGVS, p. 11). Als u dan de vraag gesteld wordt hoe het komt dat u hier helemaal niets van blijkt te weten, dan stelt u dat dat iets is binnen de familie en dat ze een aangifte hadden moeten doen om een onderzoek te starten (CGVS, p. 11). U heeft er dan wederom niet het minste idee van of uw burens ooit een aangifte of een klacht hebben ingediend bij de politie met betrekking tot dit incident (CGVS, p. 11). Het was vlak aan de overkant van uw deur en u verklaarde tevoren ook dat uw buurvrouw Doris goed bevriend was met uw tante (CGVS, p. 10), maar u zou daar nooit iets van gevraagd hebben aan haar familie of zij zouden daar nooit iets van gezegd hebben (CGVS, p. 11). Dergelijke verklaringen komen toch eerder vaag en weinig logisch over. Aangezien u verklaart omwille van wat u gezien hebt tijdens dit incident vervolgens zelf het land te hebben verlaten, zou dan toch logischerwijze en redelijkerwijze van u verwacht worden dat u over dergelijke zaken iets concreter en iets meer in detail zou kunnen vertellen.

Verder stelt u dan dat de familie van uw buurvrouw reeds bijna 2 jaar terug in dat huis woont, op diezelfde plek waar het incident gebeurde (CGVS, p. 11). Aangezien blijkbaar de echtgenoot en de dochter van uw buurvrouw naar die plek zijn kunnen terugkeren en daar nu al bijna 2 jaar terug wonen en dat het hier gaat om directe familieleden van de vrouw die zou zijn vermoord, stelt zich dan ook de vraag waarom u, één van de burens die heeft gezien wat er 3 jaar geleden zou zijn gebeurd, ook niet gewoon zou kunnen terugkeren naar uw woonplaats. Uw echtgenoot woont immers ook nog steeds op diezelfde plek, in het huis waar jullie samen woonden in San Salvador (CGVS, p. 5). U stelt daarbij dat hij u wel 2 keer is komen bezoeken in België, in maart 2012 voor een maand en met Kerstmis 2013 voor 2 maanden, maar hij is telkens teruggekeerd naar El Salvador (CGVS, p. 12). En als u dan gevraagd wordt of uw man nog op één of andere manier werd gecontacteerd door deze mensen die u vreest, Joni en Tony die uw buurvrouw zouden hebben vermoord, dan stelt u van niet, hij heeft u daar niets over verteld (CGVS, p. 13). Indien deze 2 figuren Joni en Tony u werkelijk persoonlijk en doelgericht zouden viseren dan zou toch logischerwijze van hen verwacht worden dat ze in al die tijd uw man zouden hebben lastig gevallen of onder druk zouden hebben gezet om te weten te komen waar u precies was. Het feit dat uw burens zelf, bij wie het incident in de familie zou hebben plaats gevonden, reeds 2 jaar terug op exact diezelfde plek wonen en ook het feit dat uw man steeds daar is blijven wonen zonder verder enige problemen te hebben ondervonden vanwege deze Joni en Tony die u zou vrezen, maakt

het dan ook zeer weinig aannemelijk en zeer weinig waarschijnlijk dat u bij een huidige terugkeer naar El Salvador nog enige persoonlijke problemen zou ondervinden vanwege deze 2 figuren.

Vervolgens dient ook nog te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) niets verteld heeft van het feit dat u ook persoonlijk werd bedreigd door deze moordenaars van uw buurvrouw Doris. U vertelde daar louter dat uw buurvrouw werd vermoord door leden van een criminele bende en dat u bang was van deze bende omdat u alles zag gebeuren (zie vragenlijst CGVS ingevuld bij DVZ, p. 1 nr. 5, in uw administratief dossier). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt tijdens het interview op het CGVS stelt u dat u korte antwoorden diende te geven op uw eerste interview bij DVZ en dat u later de kans zou krijgen om meer te vertellen (CGVS, p. 12). U had echter toch in één zin kunnen vermelden dat u het land bent ontvlucht omdat u na het incident ook persoonlijk werd bedreigd door de moordenaars van uw buurvrouw, aangezien dit de directe reden was waarom u uw land van herkomst zelf ontvluchtte. Hierop kan u alleen maar zeggen dat u niet meer weet of u de naam Joni heeft vermeld, maar dat u zich de naam Tony op dat moment niet kon herinneren en dat u die daarom niet vernoemd hebt (CGVS, p. 12). Dit is echter een weinig afdoende verklaring en bovendien kan hierbij ook de bemerking gemaakt worden dat het toch enigszinds vreemd overkomt dat u zich plots de namen niet meer zou herinneren van de 2 figuren voor wie u uw land van herkomst bent ontvlucht.

Tot slot zijn er dan uw verklaringen over contact dat u heeft met uw familieleden in El Salvador en datgene wat u weet over de verdere ontwikkelingen en de huidige situatie van de problemen die u daar had en waardoor u het land heeft moeten verlaten. U stelt hier contact te hebben met uw echtgenoot en ook met uw moeder en uw broers en zussen (CGVS, p. 5-6). Wanneer u dan gevraagd wordt wat u weet over de huidige stand van zaken van uw problemen, wat uw familie u hierover vertelt als u met henspreekt, dan antwoordt u louter over de algemene situatie. U vertelt dat de situatie in El Salvador erger is dan voordien, dat je bijna niet meer op straat kan wandelen, dat er meer misdaad is en dat je in de kranten leest dat zelfs de corruptie in de gevangenis toeneemt (CGVS, p. 13). Als u dan nog een keer gevraagd wordt wat u weet over het verdere verloop van uw persoonlijke problemen in uw land van herkomst, dan stelt u daar niets van te weten. U heeft geen idee van het verdere verloop van de moordzaak op uw buurvrouw na uw vertrek, u heeft zelfs geen idee of er ooit een rechtszaak van gekomen is en of er ooit onderzoek naar werd gedaan, niemand van uw familie zou hier iets van weten (CGVS, p. 13). En verder, zoals hierboven reeds werd aangehaald, verklaart u dat uw man na uw vertrek nooit meer ook maar iets heeft vernomen van deze 2 figuren die u bedreigden en die duidelijk wisten waar u woonde (CGVS, p. 14). Ongeveer 1,5 jaar na uw vertrek zou uw zus op straat zijn aangesproken door Joni en hij zou naar u hebben gevraagd, uw zus was echter niet op de hoogte van wat er juist gebeurd was (CGVS, p. 9). Buiten dit zou niemand van uw familie ooit nog op enige wijze zijn gecontacteerd door deze 2 figuren die u zouden viseren. Zoals eveneens reeds werd aangehaald komt dit zeer weinig logisch en zeer weinig aannemelijk over, aangezien uw man nog steeds op hetzelfde adres blijkt te wonen als toen. U kan op geen enkele wijze concreet aantonen dat u nu, bijna 3 jaar na de voornoemde feiten, nog persoonlijk en doelgericht zou gevisieerd worden door deze Joni en Tony (CGVS, p. 14).

Bij dit alles dient nog een korte bemerking gemaakt te worden over het werk van uw echtgenoot als chauffeur bij de jeugdrechtbank. U verklaart dat uw man verantwoordelijk is voor het transport van minderjarige bendeleden van en naar de gevangenis. Hij zou dit werk reeds 10 jaar doen, sinds 2004 en hij doet het nu ook nog steeds (CGVS, p. 5-6). Tijdens uw eerste interview bij DVZ had u vermeld dat u bang was dat hem iets zou overkomen (zie vragenlijst CGVS ingevuld bij DVZ, p. 1 nr.5, in uw administratief dossier) en wanneer u hiernaar gevraagd wordt tijdens het interview bij het CGVS, vertelt u over een gerucht dat jullie ooit hoorden dat er naar hem zou worden gezocht door enkele bendeleden (CGVS, p. 12). Wanneer u hier dan meer concrete vragen over gesteld worden, blijven uw verklaringen echter weinig specifiek en weinig doorleefd. Het zou zich hebben voorgedaan ergens begin 2011, dus intussen ook 3 jaar geleden, en slechts één keer, verder zou er niets meer van gekomen zijn (CGVS, p. 12). Als u dan wordt doorgevraagd over deze geruchten, blijft u echter wederom vaag in uw antwoorden. U stelt dat een buurvrouw jullie dit zou verteld hebben, maar u weet niet van wie zij het dan wist en jullie zouden dan ook niet verder hebben aangedrongen om te weten wie precies naar uw man vroeg of zocht (CGVS, p. 12). U weet alleen dat ze 'bendeleden' zei, dat ze rondreden in een auto, dat ze naar Ricardo vroegen en dat ze eruit zagen als bendeleden (CGVS, p. 12). Indien jullie werkelijk hadden vernomen dat er geruchten waren dat uw man werd gezocht door bendeleden dan zou hier toch logischerwijze en redelijkerwijze van jullie verwacht worden dat jullie hier meer precieze informatie over zouden gewild hebben en dat jullie hier meer concreet naar zouden hebben doorgevraagd. Uw echtgenoot is daar nu nog steeds in El Salvador en doet ditzelfde werk ook nog steeds, maar heeft

blijkbaar nooit meer iets gehoord of vernomen van deze geruchten dat hij werd gezocht door bendeleden (CGVS, p. 12). Hij werd voor of na uw vertrek ook nooit meer persoonlijk gecontacteerd door iemand van deze bendes (CGVS, p. 12). Op basis van deze verklaringen kan dus worden aangenomen dat het werk van uw man niet gerelateerd is aan de problemen die u verklaart te hebben gehad en waarom u uw land van herkomst heeft verlaten en dat het werk van uw man dan ook geen invloed heeft op de problemen die u verklaart te hebben gehad. Bovendien blijkt ook duidelijk uit uw verklaringen dat uw echtgenoot op dit moment in geen enkel opzicht enig probleem ondervindt in El Salvador, noch omwille van zijn werk dat hij al 10 jaar doet, noch omwille van de problemen die u zou hebben gehad.

Ter vervollediging dient te worden toegevoegd dat de asielaanvraag van uw vriendin (C.L.I. A.) (CGVS 14/10885), met wie u een kamer deelt in Brussel, die op dezelfde dag als u asiel aanvroeg in België en die eveneens op dezelfde dag als u gehoord werd op het CGVS, in geen enkel opzicht verbonden is met uw asielaanvraag. Zij verliet El Salvador omwille van een eigen en persoonlijke problematiek. Nergens uit jullie beide verklaringen blijkt dat jullie problemen en de reden waarom jullie jullie land van herkomst zijn ontvlucht iets met elkaar te maken hebben. U verklaart ook zelf haar hier te hebben ontmoet na uw aankomst in België (CGVS, p. 15). De asielaanvraag van uw vriendin werd dan ook op haar eigen merites beoordeeld.

Eveneens het feit dat uw schoonmoeder en uw schoonzus op dit moment blijkbaar ook in België verblijven heeft in geen enkel opzicht ook maar enige betrekking op uw asielmotieven en de reden waarom u El Salvador bent ontvlucht. U verklaart zelf geen enkel idee te hebben van de reden waarom uw schoonzus El Salvador is ontvlucht (CGVS, p. 6). Zij heeft ook nooit een asielaanvraag ingediend, maar zou intussen papieren hebben verkregen en legaal in België verblijven omdat ze samenwoont met een Ecuadoriaan die een statuut heeft (CGVS, p. 7). Uw schoonmoeder is op dezelfde dag als u naar België gekomen. Zij zou gewoon gekomen zijn om haar kleindochter naar België te brengen en is zelf ook gebleven. Zij verblijft volgens u verklaart nu illegaal in België (CGVS, p. 6-7). Het feit dat uw schoonmoeder en schoonzus ook in België verblijven op dit moment doet niets af aan de beslissing die voor u genomen wordt op basis van uw asielmotieven en uw verklaringen hierover.

Tot slot kan ook nog kort de bemerking gemaakt worden dat u pas meer dan 2,5 jaar na uw aankomst in België asiel heeft aangevraagd, wat uw gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer duidelijk sterk ondermijnt. Van een asielzoeker die een persoonlijke en doelgerichte vervolging vreest in zijn land van herkomst, wordt toch redelijkerwijze verwacht dat hij meteen bij aankomst in een veilig land beroep doet op de asielinstanties en internationale bescherming aanvraagt. U stelt hierop dat u altijd hoopte om te kunnen terug te keren naar El Salvador, dat het geweld daar zou ophouden en dat u ook bang was gedeporteerd te worden naar uw land van herkomst (CGVS, p. 14-15). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen voor het feit dat u zolang gewacht heeft om bescherming aan te vragen.

Op basis van voorgaande argumentatie concludeert het CGVS dat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus en evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. De identiteitsdocumenten, uw huwelijksakte, de belastingkaart, sociale verzekeringskaart en kaart van het pensioenfonds die u voorlegt zijn slechts een indicatie van uw identiteit en nationaliteit, dewelke hier niet ter discussie staat. Het document van het werk van uw man als chauffeur bij de jeugdrechtsbank in Cojutepeque bevestigt louter zijn werkzaamheden, dewelke eveneens niet betwist worden. In verband met de overige documenten die u voorlegt, dient te worden opgemerkt dat documenten enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande observaties, bij u niet het geval is. De foto die u toont van uw buurvrouw kan op geen enkele manier als bewijsmateriaal dienen voor het asielverhaal dat u vertelt, deze vrouw kan immers eender wie zijn. Ditzelfde geldt voor de foto van een grafsteen die u toont. Deze foto kan eveneens eender waar genomen zijn van een graf van een persoon die aan eender wat gestorven is. Verder legt u geen enkel document neer om uw persoonlijke asielrelaas te ondersteunen. De bundel met krantenartikels die u voorlegt beschrijft louter de algemene situatie in uw land van herkomst en deze artikels hebben op geen enkele wijze betrekking op u persoonlijk of op de problemen die u aanhaalt (CGVS, p. 13). In verband met de Belgische medische documenten die u voorlegt kan kort worden opgemerkt dat deze medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in El Salvador en dat het gros van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendegeïmpliceerd is. Het geweld in de steden wordt gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdadigengroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Het CGVS erkent dat crimineel geweld wijdverspreid is in El Salvador, doch benadrukt dat het gros van dit geweld niet kadert in een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Voor zover de confrontaties tussen de El Salvadoriaanse veiligheidsdiensten en een of meer georganiseerde misdaadbendes of tussen twee of meer gewapende bendes kunnen bestempeld worden als een binnenlands gewapend conflict, is de Commissaris-generaal van oordeel dat de mate van willekeurig geweld dat die confrontaties kenmerkt niet dermate hoog is dat dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Inzake het feitenrelaas vervolledigt verzoekster dit als volgt:

"Verzoekster wenst de situatie van haar familieleden die steeds in El Salvador wonen te actualiseren. De situatie in haar « colonia » heeft verslechterd. Toen zij daar leefde was het mogelijk buiten te gaan tot 22u en mensen bleven vaak ook buiten om samen te spreken. Volgens wat haar echtgenoot haar verteld is dat niet meer mogelijk. Om 19u is er niemand meer buiten omwille van de onveiligheid.

In het kader van zijn werk werd haar echtgenoot minstens een keer door een gewapende pandillero bedreigd. De Corte Suprema heeft verder recent gevraagd aan het personeel van de jeugdrechtsbanken dat de voertuigen die zij gebruiken geen institutionele logo meer zou dragen om de veiligheid van het personeel te beschermen. (zie stuk 3)

Verzoekster verteld ook dat aan een van haar oudere broer -José- werd gevraagd door een pandilla ofwel lid te worden van die pandilla ofwel drugs te verkopen. Om zijn leven te redden heeft hij aanvaard drugs te verkopen. Na een tijdje, toen hij geld genoeg had om het land te vluchten, is hij naar Costa Rica gevlucht waar hij nu verblijft.

Maurice, een andere oudere broer, werd ook bedreigd door de pandillas. Hij leeft nu in een andere wijk van San Vicente en gaat heel weinig naar buiten.

Aan de moeder van verzoekster werd meerdere keren geld per telefoon gevraagd door een pandilla om haar dochter te beschermen (zus van verzoekster). Verzoekster heeft geld vanuit België toegestuurd. Eerst heeft de familie betaald; daarna kon ze het niet meer doen. Haar moeder is dan van telefoon veranderd. Zij leeft nu met de angst dat iets aan haar of haar dochter zou overkomen aangezien het gevraagde bedrag niet werd betaald.

De halfbroer van verzoekster die 9 jaar oud is was altijd gevolgd door leden van een pandilla toen hij naar school ging. Ze vroegen hem om lid te worden van de pandilla. Een dag is zijn vader tussen gekomen om te vragen dat zij daarmee zouden stoppen. De leden van de pandilla hebben, als antwoord, zijn arm gebroken. Sindsdien woont haar half broer bij hun grootmoeder; hij gaat niet meer naar school en bijna nooit buiten het huis."

2.1.2. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikels 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 (verder: de vreemdelingenwet), de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de vreemdelingenwet, het zorgvuldigheidsbeginsel (noodzakelijkheid al de elementen van het

dossier in aanmerking te nemen en het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen) en een beoordelingsfout.

Met betrekking tot de interpretatie van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet citeert verzoekster uit het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-285/10, *Aboubacar Diakité contre Commissarise général aux réfugiés et aux apatrides* van 30 januari 2014. Verzoekster betoogt vervolgens dat UNHCR in haar "Note sur l'interprétation de la notion de 'conflit armé interne' visée par l'article 15, c) de la Directive Qualification dans le cadre de l'affaire C-285/12 pendant à la Cour de justice de l'Union européenne" het standpunt geuit had dat mensen blootgesteld kunnen zijn aan een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld los van het feit dat de context al dan niet als "gewapende conflict" gedefinieerd is. Daaruit kan worden afgeleid dat de vragen die moeten worden gesteld om te weten of artikel 48/4, § 2, c) van toepassing is op een situatie niet zo zeer te maken hebben met de vraag of de situatie bestempeld kan worden als een gewapend conflict maar meer met de intensiteit van het geweld en de mate van het willekeurig karakter van dit geweld.

Inzake de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet op de heersende situatie in El Salvador stelt verzoekster het volgende:

"Volgens UNODC statistieken heeft El Salvador het tweede hoger niveau moorden per capita in de wereld: 69 per 100,000 in 2012. Volgens dezelfde bron werden er 2576 moorden gepleegd in 2012. Einde 2012 telde El Salvador een bevolking van 6,297,394 personen.

Volgens dezelfde bron telde Irak 32,578,209 personen eind 2012. Volgens Iraq Body Count werden, in 2013, 9500 personen vermoord.

Uit die informatie blijkt dat er proportioneel meer personen vermoord werden in El Salvador in 2012 dan in Irak in 2013.

De stijging van het aantal doden in Irak in 2013 heeft ertoe geleiden dat personen afkomstig uit bepaalde delen van het land (bv. Bagdad) de subsidiaire bescherming worden toegekend, onder andere, door de Belgische asielinstanties.

Volgens the U.S. Department of State in zijn El Salvador 2013 Crime and Safety Report de dato 4 november 2013 is El Salvador een van de meeste gewelddadige landen ter wereld. Dit geweld neemt de vorm van moorden maar ook van verdwijningen, diefstalen, afpersingen, ...en is beide gericht en willekeurig:

"El Salvador is rated "Critical" for crime by the U.S. Department of State. El Salvador is considered one of the most violent countries in the world. The criminal threat in El Salvador is unpredictable, gang-centric, and characterized by violence directed against both known associates and targets of opportunity. (...)

Crimes of every nature occur 24 hours a day; daylight is not a deterrent. There are no areas that are deemed free of violent crime. Robberies and robbery attempts, home invasions, and extortions occur in the most affluent neighborhoods, and closely guarded officials, independent business persons, and diplomats are not immune from these attacks. (...)

El Salvador has the second highest per capita murder rate in the world: 69 per 100,000 in 2012 (UNODC statistics) (by comparison the murder rate in Massachusetts, with a similar geographical area and population, was 2.6 per 100,000). Police statistics show there was an average of seven murders and three carjackings reported daily in 2012. The number of murders for 2012 was 2,576, and the number of carjackings for 2012 was 960; this is a decrease in the statistics reported in 2011, which saw 4,371 homicides and 1,256 car-jackings. Police crime statistics for 2012 for the number of reported robberies, assaults, and rapes showed significant increases. The number of missing persons has increased significantly (1,601 for 2012) while the homicide rate has fallen. Many observers believe that a large percentage of the decrease in homicides is directly linked with the large increase of missing persons. Authorities continue to find mass graves; identification of the remains is often not possible. (...)

Personal attacks, such as muggings, continue in the public transportation sector. Passengers on public buses are frequently robbed en-route, at roadblocks, and at bus stops. Would-be muggers and gang members have become so brazen that they are known to keep to a daily schedule, riding city buses from one stop to the next, mugging and committing criminal acts with impunity from criminal prosecution.

Extortion persists as a very common, effective criminal enterprise. Recent progress in the reductions of homicides has not translated to a significant reduction of extortion that often leads to other violent crimes. (...)

Hitting its peak a few years ago, extortion has dropped in the last two years. It may be attributed to the creation of a joint police-attorney general anti-extortion unit in 2009 or to the public trend toward underreporting or dismissing clearly ill-prepared extortion attempts. However, extortions dropped nearly 11 percent in 2012, from 3,296 (2011) to 2,933 (2012). The decrease in reported cases notwithstanding, extortion affects all sectors of the population (including Embassy staff), and recent reports show that there is an increase in the level of violence associated with extortion cases, including media reports of extortion victims and witnesses being killed, adding to the suspicion that the decreases can be accounted for by decreased reporting of the crime for fear of retribution.

El Salvador has hundreds of known gang cliques, totaling more than 20,000 members. Violent, well-armed, U.S.-style street gang growth continues, with Los Angeles' 18th Street and MS-13 ("Mara Salvatrucha") gangs being the largest. Gangs concentrate on narcotics and arms trafficking, murder for hire, carjacking, extortion, and violent street crime. Recognizing the threat posed by MS-13 to El Salvador, the United States, other Central American countries, the Department of Treasury's Office of Foreign Assets Control (OFAC) designated MS-13 a Transnational Criminal Organization (TCO) in their list of Specially Designated Nationals. Gangs and other criminal elements roam freely, day and night, targeting affluent areas for burglaries, and gang members are quick to engage in violence if resisted. Many of the gangs are comprised of unemployed youth who are street trained and do not hesitate to use deadly force when perpetrating crimes." (we onderlijnen)

Volgens the U.S. Department of State in zijn El Salvador 2013 Crime and Safety Report de dato 25 juni 2015 blijft El Salvador een van de meeste gewelddadige landen ter wereld; er wordt zelfs een stijging van 55,7 % in het aantal moorden gepleegd in 2014 ten opzicht van 2013 gemerkt:

El Salvador has one of the highest homicide rates in the world, and the Department of State updated the Travel Warning for El Salvador in November 2014 to notify U.S. citizens about travel safety concerns and challenges. Police statistics show an increase in annual homicides during 2014, attributed primarily to the cessation of a controversial 2012 truce between local gangs. Crime statistics showed that the 2014 annual homicide rate — 68.6 per 100,000 inhabitants — was significantly higher than the previous year's 43.7 per 100,000 rate. In 2014, authorities recorded 3,912 homicides, a 55.7 percent increase from the 2,513 in 2013.

Uit een artikel gepubliceerd op de website insightcrime.org (website van een organisatie die een van de drie voornamelijke bronnen is die gebruikt werd om het "COI Focus El Salvador situation sécuritaire" op te stellen) op 6 juli 2015 onder de titel " June Replaces May as Most Violent Month in El Salvador Since War » blijkt dat de situatie in 2015 gekenmerkt is door een verslechtering van de al heel precarie veiligheids situatie met een stijging van het aantal moorden van 61% in het eerste semester van 2015 te vergelijking met het eerste semester van 2014:

"El Salvador has once again registered the highest number of homicides since the end of the country's civil war, raising doubts about the government's short-term security strategy.

The Director of El Salvador's Institute of Forensic Medicine (Instituto de Medicina Legal - IML), Miguel Fortin Magana, announced there were 677 homicides during the month of June, reported the Associated Press. The homicides in June slightly exceeded the 641 murders IML registered in May, which had previously been the most violent month since the end of El Salvador's civil war in 1992.

The first half of 2015 has produced 2,965 homicides in El Salvador, a 61 percent increase from the 1,840 murders recorded from January to June of 2014. Due to the increasing levels of violence, beginning next week the IML will be conducting autopsies 24 hours a day, according to El Salvador.com."

Uit die informatie blijkt ook dat het aantal moorden die gepleegd werden gedurende het eerste semester 2015 -nl. 2965- hoger ligt dan het aantal moorden gepleegd tijdens het hele jaar 2012 -nl. 2576- ; een aantal die al proportioneel hoger lag dan in Irak.

Het blijkt dus dat El Salvador geteisterd is door een geweld met een extreem hoog niveau van intensiteit.

Er dient te worden toegevoegd dat het geweld ook gekenmerkt is door een heel hoog niveau van verdwijningen, diefstallen, afpersingen, verkrachtingen en bedreigingen, vaak te wijten is aan de gangs en die als gevolg hebben dat meer en meer mensen het land vluchten. (zie COI Focus El Salvador situation sécuritaire)

Wat betreft het al dan niet willekeurig karakter van het geweld staat in het "COI Focus El Salvador situation sécuritaire" de dato 27 februari 2015 het volgende te lezen:

**"Dans son rapport 2014 sur le crime et la sécurité au Salvador, le Bureau américain de sécurité diplomatique évoque une menace de criminalité imprévisible, centrée autour des gangs et caractérisée par une violence dirigée tant vers des victimes ciblées que vers des cibles non préméditées. Des crimes de tout type se produisent à toute heure de la journée et de la nuit. Bien que le formulant différemment, les six ministères s'accordent sur un état d'insécurité critique au Salvador, répandu sur tout le territoire national. La criminalité violente est omniprésente et les risques de dérapage ne sont pas à exclure." (p. 15 (typologie de la violence))*

**"Des bandes organisées et violentes sont souvent à l'origine de tentative d'extorsion qui sont non seulement fréquentes, mais également largement répandues dans le pays. L'intimidation liée à l'extorsion comprend des attaques à la grenade sur des marchés, dans des restaurants, des entreprises, des commissariats de police, dans des bus et des cliniques. De telles attaques coûtent la vie à d'innocents passants. Des kidnappings ont lieu à des fins d'extorsion. (...) (p. 17)*

** "Dans son rapport 2014 sur le crime et la sécurité au Salvador, le Bureau de sécurité diplomatique américain évoque une violence dirigée tant vers des victimes ciblées, que vers des cibles non préméditées. Un article paru en juillet 2014 rapporte que selon les autorités, 49% des victimes sont des membres de structures criminelles. Cela signifie que 51% ne le sont pas nécessairement. Les dernières années, les attaques armées perpétrées par les bandes ne se sont pas seulement dirigées vers des bandes rivales, mais aussi vers d'autres acteurs comme les bandes et délinquants non organisés, des citoyens, des membres de leur propre bande qui pourraient représenter une menace pour leurs affaires.*

Au vu du chapitre précédent évoquant les différents types de violence, on comprend que la violence est en réalité moins ciblée et plus diffuse. En effet, le fait d'habiter un quartier contrôlé par gang X et de se déplacer non sciemment vers un quartier sous le contrôle de gang Y peut avoir des conséquences mortelles. La répartition sur tout le pays des gangs rend très difficile de se soustraire à cette violence." (pp. 19 en 20)

** "Le Salvador est un des pays les plus violents du globe. Cette violence se matérialise par un taux élevé d'homicides à échelle mondiale (?), des enlèvements fréquents, des agressions violentes de jour comme de nuit (le port d'armes est très répandu), de l'extorsion à très large échelle, des abus sexuels, de la torture (mutilations, démembrements) ou encore des attentats ou des fusillades publiques.*

La nature de la violence fait que n'importe qui risque d'y être exposé à un moment." (p. 27 résumé)

Uit de COI Focus blijkt dat er duidelijk sprake is van willekeurig geweld in El Salvador.

Aangezien het niveau van geweld de tweede hoogste is ter wereld is het ook duidelijk dat men te maken heeft met een heel hoog niveau van willekeurig geweld.

In dat verband is het nuttig te vermelden dat Insightcrime een artikel gepubliceerd heeft op 16 juli 2015, "El Salvador Police Dispute Government's Gang Murder Stats" dit stelt vast dat er een verwarring bestaat met betrekking tot het aantal slachtoffers van moorden die leden waren van een gang. De president meent dat 60% van de slachtoffers leden van gangs waren terwijl, volgens een verslag van de politie enkel 30% van de 2000 slachtoffers van moorden tussen januari en mei leden van gangs waren. Een krant (La Prensa Grafica) had al vastgesteld dat er een neiging bestaat om het aantal moorden van leden van gangs over te schatten:

"There is confusion over how many of El Salvador's murder victims are gang members, showing that an increased understanding of the gang problem is necessary to successfully address the country's worsening security situation.

A report recently given by El Salvador's National Police (PNC by its Spanish initials) to local newspaper El Faro said of the more than 2,000 homicide victims registered in El Salvador between January and May, only 30% were gang members.

This contradicts multiple officials from President Salvador Sanchez Ceren's administration, who claimed 60% of El Salvador murder victims belonged to, or were affiliated with, street gangs.

(...)

The conflict between the PNC and the central government's murder victim figures echo previous findings by local newspaper La Prensa Grafica. The newspaper determined that authorities often over report the number of gang-affiliated homicide victims, largely due to poor investigation techniques and a lack of understanding as to what constitutes a gang member."

Uit die informatie kan worden afgeleid dat het niveau van willekeurig geweld mogelijks hoger ligt dan het niveau vermeld in het COI Focus.

In het algemeen is verzoekende partij van mening dat er wel sprake is in El Salvador van een situatie die rechtvaardigt dat zij een bescherming zou krijgen op basis van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 zoals geïnterpreteerd door het Hof van Justitie van de Europese Unie, de Advocaat Generaal en de UNHCR in verband met de zaak C - 285/12 de dato 30 januari 2014.

Aangezien het niveau van geweld heersende in El Salvador en het feit dat "n'importe qui risque d'y être exposé à un moment" (p. 27 COI Focus) zou men ook een bescherming aan verzoekende partij kunnen toekennen op basis van een risico op "onmenselijke of vernederende behandeling" zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de wet van 15 december 1980.

Zou Uw Raad geen bescherming toekennen aan verzoekende partij verzoekt zij, op subsidiaire wijze, dat de beslissing vernietigd wordt om het CGVS toe te laten verdere onderzoeken te doen met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en dit omdat het COI Focus dateert van 27 februari 2015 terwijl er informatie bestaat om aan te tonen dat het niveau van geweld nog hoger ligt tijdens het eerste semester 2015 dan in 2014 en dat het geweld waarschijnlijk meer willekeurig is dat wat blijkt uit de cijfers van het CGVS."

2.1.3. Ter terechtzitting brengt verzoekster middels een nota volgende bijkomende documenten bij: (i) kopie van een bijlage 26 waaruit blijkt dat verzoeksters echtgenoot een asielaanvraag indiende op 8 oktober 2015 (ii) een artikel waaruit blijkt dat het aantal moorden is toegenomen in 2015, in augustus 2015 werden er 907 personen vermoord, het hoogste cijfer sinds het einde van de burgeroorlog.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoekster in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad stelt vast dat verzoekster geen middel ontwikkelt inzake de toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoekster brengt wel een document bij waaruit blijkt dat haar echtgenoot inmiddels ook een asielaanvraag heeft ingediend. Uit de update inzake het feitenrelaas kan worden opgemaakt dat verzoeksters echtgenoot werd bedreigd ingevolge zijn werkzaamheden; het is evenwel onduidelijk in welke mate dit kan gerelateerd worden aan verzoeksters relaas. Verzoekster maakt derhalve, gelet op de voorliggende gegevens, geen schending van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet aannemelijk.

2.2.3.1. Inzake de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet laat verweerder in de replieknota gelden:

“(....) 2.1.4.1. Verzoekster voert aan dat het crimineel geweld in El Salvador willekeurig van aard is, en daardoor onder artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet, doch gaat er vooreerst aan voorbij dat de in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet omschreven schade bestaat in een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Opdat de bescherming vervat in voornoemd wetsartikel kan toegekend worden, dient er aldus in de eerste plaats sprake te zijn van een gewapend conflict in het land van herkomst. Het begrip binnenlands gewapend conflict werd door het Hof van Justitie (HvJ) in de zaak C-285/10, °Aboucar Dikaité tegen de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, van 30 januari 2014 als volgt gedefinieerd:

28 In de omgangstaal betreft het begrip „binnenlands gewapend conflict” een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Verweerder merkt vervolgens op dat uit de beschikbare informatie duidelijk blijkt dat de georganiseerde misdaad erg actief is in El Salvador en dat het gros van de criminele activiteiten die er in het land plaatsvinden, bendegeïmpliceerd is. Het geweld in de steden wordt gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Niettegenstaande het crimineel geweld wijdverspreid is in El Salvador, kan evenwel niet gesteld worden dat het gros van dit geweld gelijk kan gesteld worden aan een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Dit crimineel geweld valt dan ook niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Rekening houdend met de bewoordingen in het arrest Diakité kunnen immers enkel de confrontaties tussen de El Salvadoriaanse veiligheidsdiensten en een of meer georganiseerde misdaadbendes of tussen twee of meer gewapende bendes bestempeld worden als een binnenlands gewapend conflict.

2.1.4.2. Het louter bestaan van een gewapend conflict is weliswaar een noodzakelijk voorwaarde voor de toepassing van artikel 48/4, § 2, c Vw., doch volstaat op zich niet. Voornoemd artikel zal immers slechts van toepassing zijn wanneer het gewapend conflict een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burgers omdat de mate van willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op die bedreiging zou lopen (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, punt 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/10, Aboucar Dikaité tegen de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, punt 30).

Verweerder benadrukt dat het begrip willekeurig geweld “acts of violence not targeted at a specific object or individual, as well as acts of violence which are targeted at a specific object or individual but the effects of which may harm others omvat (UNHCR, Safe at last? Law and Practice in Selected Member States with Respect to Asylum-Seekers Fleeing Indiscriminate Violence, juli 2011, p. 103). Willekeurig is dan ook een antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig, willekeurig, gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die de kans op burgerslachtoffers vergroten, bv. door een bom op een marktplaats, door een luchtbombardement, door gebruik van IED's, of door een sluipschutter die in het wilde weg naar burgers op straat schiet. Het houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, punt 34). <http://www.unhcr.org/4e2d7f029.pdf>, p. 103). Daar waar verzoekster onder verwijzing naar de COI Focus “El Salvador - situation sécuritaire” van 27 februari 2015 betoogt dat het geweld in El Salvador willekeurig geweld betreft, kan zij dan ook niet worden gevolgd. Daargelaten de vaststelling dat het gros van het geweld in El Salvador niet kadert binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet (zie punt 2.1.4.1.), blijkt dat het crimineel geweld in El Salvador de vorm aanneemt van moordaanslagen, drugshandel, gedwongen rekruteringen, ontvoeringen, afpersingen, seksueel geweld, etc. De aard of de vorm waarin het crimineel geweld zich veruitwendigt toont op zich al het doelgericht karakter van dit type geweld aan. Criminelen viseren burgers immers voor een welbepaalde reden of doel: wraak, losgeld, macht, etc. Het is niet omdat bepaalde criminele feiten, zoals bv. afpersing op een bus, zonder voorbedachte rade zouden gepleegd worden, of omdat een crimineel zijn slachtoffer “lukraak” heeft uitgekozen dat er sprake is van ‘willekeurig’ geweld. Verweerder benadrukt dat het crimineel geweld, in tegenstelling tot wat verzoekster beweert, dan ook wel degelijk doelgericht van aard is. Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien duidelijk dat burgers met een bepaald profiel een hoger risico lopen om het slachtoffer te worden van crimineel geweld. Voornamelijk ondernemers, welgestelde burgers, minderjarigen en vrouwen worden geviséerd. Hoewel feiten van crimineel geweld zich in beginsel in de gemeenrechtelijke sfeer situeren, en bijgevolg geen betrekking op de criteria van de Vluchtelingenconventie, sluit het CGVS dan ook niet uit dat de maras

een burger specifiek viseren omwille van zijn profiel en achtergrond én dat de vervolging gelinkt kan worden aan één van de vijf criteria van de vluchtelingenconventie. In casu werd evenwel vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk had gemaakt dat zij daadwerkelijk persoonlijk en doelgericht gevisieerd zou worden door leden van de Marabende Salvatruche.

2.1.4.3. Opdat verzoekster in aanmerking zou kunnen komen voor subsidiaire bescherming dient er onderzocht te worden of de situatie in El Salvador een uitzonderlijke situatie betreft waarin de mate van willekeurig geweld dat kadert binnen de gewapende confrontaties tussen de El Salvadoriaanse veiligheidsdiensten en een of meer georganiseerde misdaadbendes of tussen twee of meer gewapende bendes bestempeld worden als een binnenlands gewapend conflict, niet dermate hoog is dat dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekster louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2 c) van de vreemdelingenwet (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, punt 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/10, Aboucar Dikaité tegen de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, punt 30). Verweerder stelt vast dat verzoekster niet betwist, noch weerlegt dat de mate van willekeurig geweld dat kadert binnen het gewapend conflict tussen bendes en de El Salvadoriaanse autoriteiten niet de drempel opgelegd door het Hof van Justitie bereikt. Verzoekster hamert er enkel op dat het gemeenschappelijk crimineel geweld in El Salvador wel degelijk onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet valt, doch verweerder herhaalt en benadrukt dat dit geweld niet kader binnen een gewapend conflict (zie punt 2.1.4.1.), noch als “willekeurig” kan bestempeld worden (zie punt 2.1.4.2.).”

2.2.3.2. Uit de door verzoekster ter terechtzitting bijgebrachte informatie blijkt dat het geweld in haar land van herkomst blijkens de cijfers van augustus 2015 nog is toegenomen ten opzichte van de veiligheidssituatie die werd omschreven in de COI Focus van 27 februari 2015 van verweerder. Verzoekster hanteert voor haar cijfers deze van de website “insight crime”, een website die blijkens de voetnoten in de COI Focus ook door verweerder wordt gehanteerd.

Inzake de aard van het geweld stelt verweerder in de replieknota: “Willekeurig is dan ook een antoniem van doelgericht geweld. Het impliceert dat iemand toevallig, willekeurig, gedood of gewond kan geraken en dit omdat de strijdende partijen gevechtsmethodes gebruiken die die de kans op burgerslachtoffers vergroten, bv. door een bom op een marktplaats, door een luchtbombardement, door gebruik van IED's, of door een sluipschutter die in het wilde weg naar burgers op straat schiet. Het houdt in dat een persoon geraakt kan worden door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, punt 34). <http://www.unhcr.org/4e2d7f029.pdf>, p. 103). Daar waar verzoekster onder verwijzing naar de COI Focus “El Salvador - situation sécuritaire” van 27 februari 2015 betoogt dat het geweld in El Salvador willekeurig geweld betreft, kan zij dan ook niet worden gevolgd.”

In de replieknota stelt verweerder aldus dat er geen sprake is van “willekeurig geweld”.

In de COI Focus van 27 februari 2015 wordt door verweerder inzake de veiligheidssituatie geconcludeerd (zie blz. 27): “La nature de la violence fait que n'importe qui risque d'y être exposé à un moment. Il est donc difficile de parler de « cibles » à proprement parler, même si on peut affiner davantage les catégories de victimes.” (vrije vertaling : “De aard van het geweld maakt dat eenieder het risico loopt er op een moment te worden aan blootgesteld. Het is dus moeilijk om te spreken over duidelijke “doelwitten”, zelfs indien men de categorieën van slachtoffers verder onderling kan onderscheiden”).

De beschrijving van het geweld in de COI Focus dient zich aldus aan als zijnde “willekeurig”, aangezien “eenieder” (“n'importe qui”) het risico loopt er op een bepaald moment mee te worden geconfronteerd.

Waar verzoekster verzoekt “dat de beslissing vernietigd wordt om het CGVS toe te laten verdere onderzoeken te doen met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en dit omdat het COI Focus dateert van 27 februari 2015 terwijl er informatie bestaat om aan te tonen dat het niveau van geweld nog hoger ligt tijdens het eerste semester 2015 dan in 2014 en dat het geweld waarschijnlijk meer willekeurig is dat wat blijkt uit de cijfers van het CGVS”, dient zij, de hangende asielaanvraag van haar echtgenoot mede in acht genomen, dan ook te worden gevolgd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 juni 2015 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier november tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS